

Masal

– nazlı can · 08 Ocak 2010

Eski bir limanda yıkık dökük bir gemiyim
Okyanusuna doğru yol almaya hazırlanan
Duy beni..
Saçlarını dalga dalga savuran rüzgar var ya
Gönlünün bordasında bir yakamoz ışıltısı
Yağmur gözlü bir sevda işte..
O benim..
Döner dolaşır kalbinin limanına demirlenir yüreğim

Çocukluğumda imgelerle büyüttüğüm düşlerim vardı
Suları kesilmiş ırmağımdan akıp giden
Ömrümün raylarında kayıp giden koştuğum
Yüreğimin aynalarında an be an seyrettiğim..

Zembereği boşalan saatlerimde
Yelesinden dökülürken yaprak yaprak kederler
Yosun kokulu bir sevdanın kırıntılarına
Yelken açmaktayım.
İçimde dört nala yılki atlarım
Rüzgarlarıyla gelen kokuna tomurcuklar saçmaktayım.

Yaşamın rengi damlar avuçlarımı yalar acı acı
Hisli bir dokunuşa çiğdemlenir gözyaşlarım
Bir sıcaklık dökülür dudağımın kıvrımına...

Hasret şarkıları mırıldanır rüzgar
Üzerine kara bulutlar çökmüş şehrimin
Sönse de içinde yaktığım bütün mumlar
Bağrında büyümeyi dileyen çocuktaki sevdam
Gölgesinde yapraklardan fal tuttuğum

Yakamozlar sürerim ellerinin değdiği yere
Aşk bestesi çalar gecenin nefesi
Ağrılı bir sabahla uyanırken
Hayalin süzülürken sokağıma

Hissederim merak etme
Gamzemde bıraktığın izlerini...